

Sygn. akt III KK 63/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 lutego 2019 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
sprawy R. A. M.,

ukaranego z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w N. z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt II W [...],

**uchyła zaskarżony wyrok nakazowy w części dotyczącej
rozstrzygnięcia o karze i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w N. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 10 października 2018 r., w sprawie II W [...], Sąd Rejonowy w N. uznał R. A. M. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości

i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2016 r., poz. 487 j.t. z późn. zm.), polegającego na tym, że „w dniu 19 lipca 2018 r. o godzinie 08.50 w miejscowości B. na ulicy R. woj. [...], w miejscu publicznym objętym zakazem, spożywał napój alkoholowy w postaci piwa wbrew zakazowi”.

Na podstawie art. 43¹ ust. 1 powołanej ustawy w zw. z art. 20 § 1 k.w. w zw. z art. 21 § 1 k.w., Sąd skazał tego obwinionego na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin.

Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się z dniem 24 października 2018 r.

Kasację od powyższego orzeczenia wniosł Prokurator Generalny, który na podstawie art. 111 k.p.s.w., art. 526 § 1 k.p.k i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w. zarzucił temu wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego w postaci art. 43¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, polegające na orzeczeniu wobec ukaranego R. A. M. kary 1 miesiąca ograniczenia wolności, to jest kary nieprzewidzianej za popełnienie wskazanego wykroczenia, które zagrożone jest sankcją jedynie w postaci grzywny.

Podnosząc powyższy zarzut, Prokurator Generalny wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w N. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwoliło rozpoznać ją w trybie art. 535 § 5 k.p.k. W niniejszej sprawie doszło bowiem do naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 43¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, trafnie wskazanego w kasacji.

Słusznie skarżący podniósł, że zgodnie z treścią art. 43¹ ust. 1 tej ustawy, podlega karze grzywny sprawca, który „spożywa napoje alkoholowe wbrew zakazom określonym w art. 14 ust. 1 i 2a-6 albo nabywa lub spożywa napoje alkoholowe w miejscach nielegalnej sprzedaży, albo spożywa napoje alkoholowe przyniesione przez siebie lub inną osobę w miejscach wyznaczonych do ich sprzedaży lub podawania”. Z treści art. 14 ust. 2a tejże ustawy wynika, że zabrania

się spożywania napojów alkoholowych w miejscu publicznym, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.

Sąd Rejonowy w N. wymierzając R. M. w zaskarżonym wyroku karę ograniczenia wolności dopuścił się rażącego naruszenia prawa materialnego, to jest, art. 43¹ ust. 1 w/w ustawy, gdyż kara taka nie została przewidziana za popełnienie przypisanego obwinionemu wykroczenia. W rezultacie tego uchybienia sprawcy wymierzono karę surowszą niż przewidział to ustawodawca. Kara grzywny jest rodzajowo łagodniejsza i mniej dolegliwa dla ukaranego, co wynika chociażby z systematyki kar zasadniczych przewidzianych za popełnienie wykroczeń, zawartej w art. 18 k.w.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uwzględniając kasację Prokuratora Generalnego wniesioną na korzyść ukaranego, na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w N. do ponownego rozpoznania.